

Ке сѣ молиме на нашъ христосъ,
Да ми даде ключевѣ отъ небеси,
Да заключаѣмъ мѣгли и облаци;
Три години дошъ да не завърне,
Три години сѣнце да н' угрева,
Три години ветеръ да не дува,
Да не сѣ роди вино, ни жито.“
Арно ангели благо разделиле;
На свѣти Иліа що му паднало?
Паднало му летни гѣрмежи,
Онъ да иматъ онъ да 'и повелятъ,
Христіани страх-отъ да му иматъ.
На свѣти Никола, що му паднало?
Паднало му води и бродови,
Му падна'а геміи по море,
Онъ да иматъ, онъ да ги повелятъ.
Кои юнакъ вода ке нагази,
Да сѣ помоли на свѣти Никола,
Онъ ѣ вреденъ отъ вода да извади.
На свѣти Јованъ чо му ѣ паднало?
Паднале му кѣрсти, и икони,
Паднале му кумство, побратимство,
Кой ке подстѣпи свѣти Јованъ,
Нека стапни въ силенъ оганъ.
На свѣти Петеръ що му паднало?
Паднале му ключеве отъ рай,
Онъ да отворе и онъ да затворе.
И що бѣше старъ свѣти Иліа!
Помолп сѣ на нашъ христосъ,
Та му даде ключеве отъ небесе,
Си заключи мѣгли, и облаци.
Три години дождъ не завърна,
Три години сѣнце не угреа,
Три години ветеръ не подуналъ,
Не сѣ роди ни вино, ни жито;
Пакъ на бога не сѣ предавале.
А що бѣха Легенски христіани!
Пріавнале коня пеливана,
Да си бегатъ на друга краина,
Дека иматъ здравіе и берикетъ.